

ПРЕПОРЪКА № 92 ЗА ДОБРОВОЛНОТО ПОМИРЕНИЕ И ДОБРОВОЛНИЯ АРБИТРАЖ

Преамбюл

Генералната конференция на Международната организация на труда, свикана в Женева от Административния съвет на Международното бюро на труда на 6 юни 1951 г. на своята Тридесет и четвърта сесия,

след като реши да приеме различни предложения относно доброволното помирение и доброволния арбитраж, което е точка пета от дневния ред на сесията,

след като уточни, че тези предложения трябва да бъдат под формата на препоръка, която да бъде прилагана от заинтересованите страни или държавните органи, в зависимост от националните условия,

прие на двадесет и деветия ден от месец юни 1951 г. следния текст, който ще се нарича Препоръка за доброволното помирение и доброволния арбитраж, 1951 г.

I. Доброволно помирение

1. С цел да съдейства за предотвратяването и разрешаването на трудовите спорове между работодателите и работниците е необходимо да се създаде орган за доброволно помирение, съответстващ на националните условия.

2. В случаите, при които органът за доброволно помирение включва съвместно участие на представители на работодатели и на работници, техният брой трябва да бъде равен.

3. (1) Процедурата трябва да бъде безплатна и оперативна; сроковете, които могат да бъдат установени с на-

R092 - VOLUNTARY CONCILIATION AND ARBITRATION RECOMMENDATION, 1951 (NO. 92)

Preamble

The General Conference of the International Labour Organisation, Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-fourth Session on 6 June 1951, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to voluntary conciliation and arbitration, which is included in the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation designed to be implemented by the parties concerned or by the public authorities as may be appropriate under national conditions,

adopts this twenty-ninth day of June of the year one thousand nine hundred and fifty-one, the following Recommendation, which may be cited as the Voluntary Conciliation and Arbitration Recommendation, 1951.

I. Voluntary Conciliation

1. Voluntary conciliation machinery, appropriate to national conditions, should be made available to assist in the prevention and settlement of industrial disputes between employers and workers.

2. Where voluntary conciliation machinery is constituted on a joint basis, it should include equal representation of employers and workers.

3. (1) The procedure should be free of charge and expeditious; such time limits for the proceedings as may be

ционалното законодателство, следва да се определят предварително и да бъдат сведени до минимум.

(2) Следва да се приемат правни норми, които да регламентират, че процедурата може да започне по инициатива на всяка от участващите в спора страни или служебно – от органите по доброволното помирение.

4. В случаите, при които процедурата за помирение е започнала по съгласие на всички заинтересовани страни, последните трябва да бъдат насърчавани да се въздържат от стачни действия или локаут, докато се водят преговорите.

5. Всички споразумения, постигнати от страните в хода или в резултат на преговорите по помирение, се съставят в писмена форма и имат силата на договори, сключени по обичайния ред.

II. Доброволен арбитраж

6. Ако по съгласие на всички заинтересовани страни спорът е отнесен за окончателно разрешаване от арбитражен орган, то страните трябва да бъдат насърчавани да се въздържат от стачни действия или локаут по време на арбитражната процедура и да признаят арбитражното решение.

III. Общи положения

7. Нито един от текстовете на настоящата Препоръка не може да се тълкува като ограничаващ по какъвто и да е начин правото на стачка.

prescribed by national laws or regulations should be fixed in advance and kept to a minimum.

(2) Provision should be made to enable the procedure to be set in motion, either on the initiative of any of the parties to the dispute or ex officio by the voluntary conciliation authority.

4. If a dispute has been submitted to conciliation procedure with the consent of all the parties concerned, the latter should be encouraged to abstain from strikes and lockouts while conciliation is in progress.

5. All agreements which the parties may reach during conciliation procedure or as a result thereof should be drawn up in writing and be regarded as equivalent to agreements concluded in the usual manner.

II. Voluntary Arbitration

6. If a dispute has been submitted to arbitration for final settlement with the consent of all parties concerned, the latter should be encouraged to abstain from strikes and lockouts while the arbitration is in progress and to accept the arbitration award.

III. General

7. No provision of this Recommendation may be interpreted as limiting, in any way whatsoever, the right to strike.